

[హ రి క థ]

క॥ శ్రీమన్మందరధామా। సామజవరదవినుతనామ శాస్త్రనిధీమా
భూమిజచేతోహరనాసామామునిస్తుత్యధామ సుందరరామా॥

గణపతిస్తవము - కీర్తన - యదుకులకాంభోజిరాగం-ఏకతాళం

గిరిజాసుతా శ్రీకరా శ్రీగణేశ ప్రోవుమయ్యా -గిరి- మురిపెముతో డెందమున ప్రమోదమున వేగమెరార -గిరి- నేనునమ్మ్రికృతిసల్పవే ర్వనిమునమ్మినాడ-గిరి- ఇలను స్వాల్గోనుసల్పినదాసవినోద.గిరి_

సరస్వతీప్రార్థన -కీర్తన- మధ్యమావతం- ఆది

విధిరాణివాణి-శ్రీ-వేడితిరావమ్మ కొమ్మ -విధి- ప్రసన్నముంబునీప నకంజముల నెనరుంచుకొని -యొసనన్నుగాసను -విధి-మందదనా వాలు కంకణంబులు లాపస్య మంజుల నిన్ను ముంగాదె-విధి పాండురగమువాల్లియ దుగ్ధ తెలిసిన మూద మూవవన్నెనాదమెంక శేషరానిధి-

క॥ సుకవులపందరి నామతి ప్రకటంబుగ భక్తి గొలచి పలగాపుగు
మా కుకవుల కెల్లను భయమును ముకుళించి చెవుగేల ముఖవందనులం

వ॥ అట్లు ప్రకారంబున నిష్టదేవతాస్తవంబునను నిజ దేశ.ంబు
ను సుకవి జన సమ్మానంబు నొనరించి మదీయ కావ్యయోగ్యాంశం
తనివరించెద కధాక్రమము

క॥ శ్రీ లిగివముపార్వతికి । ద్యాగుండనుకోవుబాలవోతండుద్విజు
బాగుగ బెండ్లాడియు సుఖ। భోగముపొందుచు ననుగమునియె బుద్ధియుతుః

గీ॥ వివిసయుసగమరిసిరాపనాగబుద్ధి । సాంబశివగువారిసిరారుసుత
న్నవారియందున శ్రీసుకుడా వాసిసేను । హరిస్తేన యాయయ

ధువరయు చండ॥

కృతిపతివంశక్రమము

శా॥ శ్రీవాసమునంగసంపదలతో జెల్వొంచుచున్ జూపరుల్
పాకారాతిపురంబె భూతలివమునఁ బల్లాఖ్యగ్రామంబనన్
గాకాంతిన్విలసిల్లుసచ్చటను జగ్గయాఖ్యుడై బుట్టెదా
నాకుల్కెచ్చగ గాకుమాను కులమన్వారాశికిన్ జంద్రుడై ॥
సీ॥ ఆజగ్గయామాత్యయుండత్యంతయాపనిసుబ్బలక్ష్మియను సుదతిఁ బ్రేమ
పరియించిదానముల్ వ్రతములుగావించిపుత్రులనార్వురిబొందగగనియె
వారిలో రెండవ వాడగులక్ష్మినృసింహునుకేడ్కతో సీతమాంఖ్య
బెండ్లాడిజగతిపై పేరొందినిత్యంబు సిద్ధజనావళినాదరించి
రామసుబ్బమాఖ్యు రామకృష్ణయనాము రామసుబ్బనాభిరామచరిత
లక్ష్మివరసమనగ రాజిల్లుసుల్వురంగాంచివైభవముల నుగాంచమించె
ఉ॥ వారిలో రామసుబ్బయశుభాన్విత వేంకటలక్ష్మమాఖ్యనున్
గోరికఁ బెండ్లియాడితనకుంబల వేంకటరత్నమాంబనే
నారిని రామకృష్ణ యుకుసవ్యగతిందగఁ బెండ్లి జేసిపా
కారిసమానవైభవము గల్గి ప్రశస్తినిగాంచె ధారుణిన్ ॥
క॥ ఈరీతి వైభవంబులతో రంజిల్లుచు సుఖముగ లంతోషముతోనన్
శేరిదగ నంబరీషుని చారిత్రము నాకు గృతిగ సల్పుమనంగన్ ॥

వ॥ అంతఁ బెంత మోసంత సాంతరంగుడనై వల్లెయనియాతం
డిచ్చిన తాంబూలవసువసనాదులం గైకొని తచ్చరితంబు హరికథరూపం
బుగా జేయం బూని తెట్టులనిన

కథాప్రారంభము

కీర్తన - రామస్తుతి - సింహేంద్రమధ్యమము - ఝల్పా తాళం

ధరాత్మజాత్ప్రాణనాయకా నమో నమో నమో నమో నమో
ధరాధరాపరాత్పరా మొరాలకించరా చరాచరాఖిలజీవరక్షకా॥ధ॥ రా
మసుబ్బసూక్ష్మపోషకా నమో నమో నమో నమో నమో శ్యామ
ధామ కామజనక సోమవందితా నీమా ధామా రామా ప్రేమాత్తో
మ మేలుమా॥ధ॥

వ॥ శ్రీమత్కుమారిమణగోవిందోహరిః॥

తోహర

రామా రామా సీతసోమా రాజితతులసీధామా। భూమిజమా
నసక్షైరవసోమా పూర్ణసద్గుణధామా॥రా॥ శ్రీకలియుగమొకదివసము
నపరిక్షిత్తు సూతుకడ జేరి ప్రాకటముగ గేల్మోడ్చి యిట్టులని ప్రార్థన జేసె
నుకోరి॥రా।

కీర్తన-ధన్యాసిరాగం-ఆదితాళం

మునిరాజ వేగనా మొరవినుమయ్య నీవు దధిగిణతోం -ము- పని
బూని యంబరీషోపాఖ్యానము దెల్పుము-ము- దాపని ప్రేమముః ధన్యు
ని సేయుమ -దధిగిణతోం- ప్రాపుజెందితిని ద్రోహంబులు సేయక-ము- ధరను
శ్రీకాకుమానునరరామసుబ్బయ్యను -దధిగిణతోం- కరుణతో నేలు
చుండు నరహరిసాక్షిగా -ము-

వ॥ యీపగిది మొరలిడు పరిక్షిన్మహారాజునకు సూతుండిట్లనియె

కీర్తన. బేహాగ్_ఏకతాళం

చెప్పెదవో రాజా యికనీ చిత్తంబలరగ వినుమీ గంబుగ- చె- త
ప్పక నంబరీషుచరిత్ర మెప్పగాను నీకు -చె- శ్రీ మాకాకుమాను శ్రీము
ప్పాళ్ల రామసుబ్బయ్యను బ్రోచెడు- శ్రీయశపతి సాక్షిగ నీకు శ్రేయము
గలుగు నతిశీఘ్రముగ తో వినవె -చె-

తోహర.

భూలోకంబు నేకచక్రముగ బాలించు హరిశ్చంద్రుండు । వేరొక్క ప్రా
బువు లేక మేలుగా నేలుచుండె నఘుండు ॥రా॥

క॥ సతి పత్యై దైవంబని తన । మతిలోపల నమ్మి యితరమనుజులు లేక౯
స్మృతిగలిగి సేవఁజేసెడి యతివను పెండ్లాడె నాతఁ డతి నేమంబు౯

వ॥ ఈకరణంబున హరిశ్చంద్రుండు పట్టభద్రుండై యుక్తమైన నేల నేలుచు నొక
దినంబున నగ్గాద్రి యతండు సింహాసనాసీనుండై మంత్రిప్రధాన
యువరాజకవిగాయక నాటక పాఠక విద్వజ్జనంబులును విశ్వామిత్రాది
మునిశ్రేష్ఠులును బరివేష్టించియుండంగ నిట్లనియె॥

కేతకి- హిందూస్థానికాఫిరాగం- ఆదితాళం-

వ్రతములయందున వ్రతమేదో తెల్పుము । యతిభక్తితోడ నేనాచ
రింతును పూ -వ్ర- పరలోకమందున్న బోలు ధన్యులు లేరని మురిసెడితిగా
నసమోత్సవముతోడను -వ్ర- భూమిని కాకుత్స్థ రామసుబ్రహ్మణ్య దేవు
రాముని గొలువక గ్రామముగలైను -వ్ర-

వ॥ ఈకథలంబలుకు భూపతులు విను సుప్రలాలించి మునిపుంగవు
లిట్లనిరి   రాగ

శ్లో॥ నాస్తి వేదసమం దానం । ద్వాదశ్యాః పరవ్రతం
నగాయత్ర్యాః పరంమంత్రం । నమాతుర్దైవతం పరామ్

వ॥ అనుచు ద్వాదశీవ్రతముకంటె మిక్కుటమగు వ్రతము లేదని
స్మృతులు బల్కుచున్నవి గావున నీవు ద్వాదశి నాచరించితేని కృతా
ర్థుండవయ్యెదవు

తోహర

ప్రతిదినమూనతి సతులమరగ శ్రీపతినెదలోఁ దలచుచున్నా। అతిర
యముగ ద్వాదశీవ్రతమును తామాచరింపబూనియును॥ రా॥

వ॥ ఇత్తెరంగున నాసతీపతులిద్దరును ద్వాదశీవ్రతంబాచరిం
పనెంచి దశమినాడేకభుక్తంబు నేకాదశీదినంబున నుపవాసంబుం జే॥
సీ॥ ద్వాదశీదినమున సంతర్పణంబును జేసి। పాపులకును అన్నపానములిడి।
తరచుగా భూధేను దానంబుల నొసఁగి। తిమ్ములిచ్చియు తత్క్షణ
మున। భక్తితో వారలపాదంబులొత్తుచు। వింజామరలతోడ వీచి
నేఁగ। బంపించిన మోదభరితుడై రాజర్షి। యైమెలంగుచు నంద
హరిహారాము॥ గీ॥ అంతనే తెంచి రాజర్షి కతిరయమున। వరములను
సంగిచనితి తద్వాత్మవిభుడు। మరల ద్వాదశీ రాగదా మహిమను
ను వ్రతము సేయుచుండగా బటువయమున॥

కీర్తన - శహనరాగం - ఆదితాళము.

వచ్చె మాదూర్వాసముని వాసీమీరగనేగ॥ వ॥ యెచ్చటికైన వరిమ
నము మెచ్చునటుల జేయుకునని చెచ్చెర హెచ్చుగా నుకోపంబును బూ
నియు॥ వ॥ ఈపట్లనంబరీషు నిల్లు నేజేరి వాని శాపమొందఁగఁ జూసి కోపం
బును బాపుదునని కేలను తేప తేపహాసంబు నదువ్వచు॥ వ॥ భూమినితా
కుమాను రామ ఋబ్బ మ్యు నేలు రాముడద్దమువచ్చి। హామిక చేవలదన్న
ను నేగి మాటము విష లేనుచు వేగమే॥ వచ్చె॥

వ॥ ఇవ్విధంబున నేతెంచు మునివరునిఁగనుంగొనియంబరీషుం
డు సంబరంబున నెదురుగాఁ జని॥

తోహర.

వందనమో మునిరాయా మీపదపద్మంబులకియ్యదనా। అం
దములరదామే తెంచుటనా యఘనుల బాపెన త్వాలనా॥ రా॥

కీర్తన- హిందూస్తానితోడి రాగం- ఆదితాళం.

ధన్యుడ నైతి మా దర్శనమాటచే ।ధ॥ అన్యమెంచకను చింతా
సనము సుంతున ॥ధ॥ దీక్ష చేద్వాదశి దినముగా నమీరలు। భిక్షకుద
య చేయుచు ప్రేమతో డుత లేదు ॥ధ॥ భాసురముగ రామసుబ్బయ్య నేలు
రాముని తోపములని నేను దోసిల్లొగ్గితిని క ॥ధ॥

వ॥ ఆర్యాదూర్వాసముని వర్యాసద్మ నగు నాగుర్యాపహిమగిరి శైల్యనేడు ద్వాదశీ ప్రశమముగా భిక్ష కు దయసేయుండ నదూర్వాసుండిట్లని యె॥

తోహారి.

మరి మూదలు ముకి చాలునుపొట్టలో మండిపో వృచున్న దిగా। త్వరగానిమ్మనరా జేంద్రుడు దక్షిణముఁ నెంచరగా ॥ రా॥ అభ్యుదయము శుభాస్పదముగనా గేహంబులో పలికెదాముఁ అభ్యంతరము చక దయసేయుండ న వినియనే మునిమేము ॥ రా॥

వ॥ వరే రాజా తాపసోత్తములు గృహస్థుని యింట తినేయు కాలంబుండరాను గాన నేను పరమ్వతీ నదీతటంబున స్నానసంధ్యావ్యమష్ఠాన సత్క్రియలు గానించుకొని వత్తునని నదికి నకుంజని జలంబున మునింగి చలంబు నరాకుంబంగ రాజనర్యం బిట్లు విచారించందొడఁగె।

కీర్తన- శంకరాభరణరాగం-ఆదితాళం

ఇది యేమి మోసము ఇక నేమి సేతుము ॥ఇ॥ వదలక నా దూర్వాస మౌని తానదికి నేగి రాడదియేమొకొ ॥ఇ॥ అపకారమేమెను యెరు చింత చేతనా ।ఇ॥ విపరీతంబుగ విప్రవరులు నను సెపియుంతురు జగదజాడ లేమ॥ఇ॥ రాపులు లేని రామసుబ్బయ్యను చేపట్టి శ్రీసీతారాముండిపట్లు నన్నేట్లు సేయునో ॥ఇ॥

వ॥ ఇత్తెరంగున జింతిసేయుచు భూపాలుండా పాపులంగనిబుధవర్యులారా ద్వాదశి పారణ కాలమతిక్రమించుచున్న యది మునివరుం

డింకను ర్రాహ మ్యోగాన॥

క॥ ఎటాధర్మ నందియుంబును । పోదోలుదుదీన గ్లుపుణ్యముమీ దే।
నోధన్యులాగాయనగా। మోదముతో నని విప్రముఖ్యులు నెలమిన్
వ॥ నీ రాజోత్తమా ॥

తోహర.

అతినిపే యు రాకండ గనన్నంబా రగింపనేరాదు॥ మతిచెడియురా
రకనుంచుటలదియును మంచికార్యమే కాదు ॥రా॥ సలిలబక్షణం బెవ్వరి
కైనను సమ్మతమనగా రేమనలిపెను పారులగూడక మాయాచాలముఁవి
డువకనాడూ ॥రా॥

వ। ఇత్తెరంగున బ్రాహ్మణోత్తములు వినమ టులకు సమ్మతించి
భూవరుండశ్వధంబున నె వాటలం నరకా పోశన వేయునంత॥

సీ॥ అశ్వధంబు నను నివంండరిసి వేగ।గనులనిప్పనురాలంగకనుణమా
ని। వచ్చిరాజును గాంచిదా పెచ్చు రేగి । యనిమెగోపంబును ప్పిరి
గొనగ ప్రుడు

కీర్తన - బ్యాంక స్వరపట్టు - ఏక తాళం

పాలును నాలునుయూరుకోరా । యిదిమేలుగాదనోరుమూ
నుకోరా ॥యి॥ పాలుమాలకానునీవున్ను నన్న పానము సేయగబిలచి
యున్న యులుగెలిసేయ దలచివాపునిన్ను బల్ జాలినొందజేతునా జడ
ను బెరికినైతు ॥యిక॥ తాపసులకోప మెరుగకీవు వాదాపు జేసిటక్కులా
డినావు । యిదిభూపాలులకును తగునిలావుయిక గోలుబాత్తు సమ్మనల
దేలబోనమ్ము ॥యిక॥ మానుగము ప్పాళ్లపురములోనకాకునును రామ
సుబ్బయ్య మదిగోరి । నునుదానవారివచ్చి యద్దమ ఘన నా మనసం
బులో లల్కనుంజాలగాన యిక

వ॥ ఓరీ రాజాధమా యిట్టి దుష్టవర్తనంబు నీకేతగునే యట్లా
మొన్నటి పుట్టిన బాలుండితో నాడల్లునిగా నీ సేతకు తగునే తు విధింతురే జాను
ముంచాక జనకుని శిశువు యభిమంత్రించి యుద్ధానికి భూమిపై నిలాగా నది
యును॥

తోహార.

గడగడ వణకుచు లోకంబులు వడకగ నటింతుం శివయుత దలిక కుర
యమునది నాయుంతటి సుముఖముగల కేతెంచియు కనలి - రా.

క॥ మట్టాడుదిన గణుచేమియు । ముట్టక నున్న టిని మయుమునభూపాలుం
డిట్టిభువిపై నా వాలియు । కట్టా నేనేమి సేయగలనంచు మదిన్

కీర్తన - కాంభోజ్యాస్తా : తోడిరాగం - రూపకతాళం

భూమిజావరా నన్నుబ్రోవ నీవెరా తామసము నన్నువి చింతలల
చినారా - భూ - నేరమేమిరా నీకు ఘోర వేదనా భారమా నా మైపై బాలలంబం
తమేలరా - భూ - బాము నీదు వెంట వెంటపట్టుకున్నారా రామసుబ్బయ్యనే
లురామ భూవరా - భూ

వ॥ ఈలాగున సుజాలి మొంపి భూపాలుని మొరాలించి మాధవుం
డు చక్రంబంప సా చక్రపతి వేగంబున నేతెంచి

తోహార,

ముందుగ జటను హరించి మించి ప్రాముఖ్యంబుగ నా ఈడను
తోండర నాముని వెంటబడగ మది దోచకచక పరుగులిడుచునా - రా -

కీర్తన - ఖ్యాంసుస్వరమట్టు - జుల్పాతాళము,

ఏమిచిత్రము యిది యెవరి శస్త్రము హామిక చేనాగు వెంటనంటుచు ఉం
డెనా - యే - తిట్టియుంటినా నే కొట్టియుంటినా మిట్టిపడుచు వచ్చుచుం
డె గుట్టు దూరుచు - యే - నిబ్బరంబుగా రామసుబ్బయ్యకెటిగాలిబ్బులా

వను గాముకు యేలీల సేయునో ॥యే

వ॥ అయ్యయ్యో యిది యెట్టి న్యాయము వాన లేనిపిడుగుచందం
బున నిరపరాధినగు నావెంటనంటి వచ్చుచున్నదే దైవమాయని యే
డ్చుచుఁ బరుగులిడుచుఁ గ్రిందబడి లేచుచు నీటమునుగుచు మరల లేచి
పారుచుఁ దనమది యందిట్లని తలంచె

శ్లో॥ హర

వంకినఁ బాకును సిలువంబడ నిలువంబడఁ దూరినదూరుణ
పారెనుబండిన బడుచుండి వేసారకఁ దన్నే చేరుణ -నా-

వ॥ ఇవ్విధంబునఁ దుఃఖించుచుఁ మరలమరలఁ బరుగులిడుచు నా
త్మయందిట్లని తలంచె

సీ॥ ఈదినముదయమున నెవరి మోమునుగంటినో। గాని లేక నానోముఫల
మొవ్వకాలంబునఁ వచ్చితినో లేక ధుర్మార్గంబులు తోడుపడెనో
యెదురుగా నెవరైన నేతెంచితుమ్మిరో। లేక నీయూపవరాకపోను
యేమి సేయుదునిక నెంతసుజొచ్చెనుకో। యయ్యయ్యో దైవమాయ
నుచుఁదాంలి ॥గీ॥ విసికియులయుచుఁ వేగంబె విధిఁదిట్టు॥ నురికియొ
కప్రమానుచాటున నొదఁగుచుఁ మరల- । సహాతహాలుచెంది విడువక దాటిబ
ట్టి ।పోవుచును చిత్తమందు వాపోవుచుండు॥

వ॥ ఇట్టి దూర్వాసుండు క్రిందఁబడి పొరలి లేచుచు నిట్టూర్పు
లు నిగుడించుచు విసికికొనుచుఁ బెనుకకుఁ దిరిగి చూచుచుఁ గడువడి
బ్రహ్మపోలున కేతెంచి ధాతన్గాంచి యిట్లనె

కీర్తన- జంఝూటిరాగం- ఝంపాతాళం.

వచ్చెనచ్చెఁ జక్రముల్ నడిగవడిగనూ। మచ్చికతో నీదుప్రాపుఁ
జొచ్చినాడనూ-న-ఒకలుయే మొగడగడయనివడకునున్నది। తడవుఁ సే

యకిపుడే నామజమపుడీస్చమూ -వ- పుడమిరామును బ్బయనెప్పాను
ము నంబున। విమనకరక్షింపుచుండు వెన్ను నియూన-వ-

వ॥ అమ్మ్యా.కమలాసనా అకెచక్రము వచ్చెనిదిచక్రము వచ్చె
ననవాణీశుం ను గాంచి యిట్లనె

తోహర

దూర్వాస నీకేమి మూషదలు తోడ్పడెనూ రెల్లుమిక నూర్వ
జాలకనేనచ్చి నిలచితి విమోడలు గడగడనివడక -రా-

వ॥ గానప్పే దూర్వాస దేహము కంప మొందు నుఱుకుచునే
తెంచిచక్రము చక్రంబని యరచుచున్నా వాసవిన్వరంబే మోం జక్క
గానకా-శంఖ.మన మార్వాసుం డిట్లనియె

ద్విపద.

పినవయ్యకమలజపిశవం బుగాను।కి వవయ్యనీపునాకష్టంబులికను
భువిశంబకీషుడన్మ్యాపాలుడొకడ।నవినయుంబుగను భిక్షుకున్ను బిలచి
నన్ను స్నానమునకంపినాకన్న ముందు। పనిబడిమెక్కనాపద్ధతినెరిగి
యులుకతోంజట వెరికం నేయగాను । తలగకనదిదానిం దాకకమున్నె
చక్రంబువచ్చి తజ్జడను హరించి । యుక్రమంబుగను వెన్నంటితావచ్చె
నయ్యదూ యెటుసైతు నతివయతోడ।గయ్యంబువాపవేకమలజవేగ

వ॥ అనుచుపంగలార్చు మునిపుంగవు మొరాలించి వాణీశుం
డిట్లనియె॥

తోహర,

అమ్మహాత్ముడొం రించెమపనికేంద్రను సెప్పనునిమ్ము । పా
మ్ము వేగనాచంద్ర శేఖరుని పొంతకునీవిక నెమ్ము -రా-

గీ॥ అనగదాపవరునుందానతిరయముః। బయలు దేరిమనంబునభయ

ముసేత। గంపమొంపచు నిదియేమికాలమనుచు। సంగలాప్పుచుకెవ్వు
కడకపుమజేసె॥

వ॥ ఇత్తెరంగున మునిసత్తముండాతుర చిత్తుండై తత్తరపాటు
నంజిత్త జవైరిపొత్తుంగకేతెంచి యిట్లనె

కీర్తన- హిందూస్తాని ముఖారి- ఆదితాళం

పార్వతీనాథా ప్రార్థననివుమా- మోర్వగజాలనే నోదీనపో
షకా-పా-అబ్బాసుదర్శనమదెవచ్చెజూడుమా। తబ్బిబ్బులాయెనీ దయ
కుపాత్రుడవ్వా ॥పా॥ భూమిని కాకుమాను రాముడబ్బయ్యనేలు రామా
నినయనాపై రాని హేతువదేమొ-పా-

వ॥ ఈకరణిని మునివరుండు మొరవిడి జరిగినవర్తమానంబంతి
యు దెల్పనాగంగాధరుం డిట్లనియె

క॥ నాతరముగాదు పాపా। మిత్రాతరి నాక్రోశకకు నింపుచెలగగా
నాతమునినువీక్షించి। శాతకములసంతరించి నుబాయుసంగ॥

తోడి.

ఆమాటలువినిమార్యాసుడు తనచూచ్ఛబ్జంబంమున నూరును
టుపానీయు ప్రబోవలే బోపసనన్ జేరబోయెదను-రా-

వ॥ అయ్యోదెూపైవమా జగదీశ్వరుండగు పరమేశ్వరుండె
బ్రోవలేనిచో నన్నాదరించుహరివ్వని.

తోడి

అచ్చటనుండియు బయలుదేరి తానరుగుచుమార్గంబునను । వ
చ్చెనుచక్రంబును గనిమిక్కిలి తగచుచు నివ్విధిననెనూ-రా

కీర్తన- హిందూస్తాని జంఝూటిరాగం- ఏకతాళం.

వినుమా చక్రము నను మా శాంతినిగనుమా పనిబడిసినుయే

మని పల్కితిని దుఃఖమదలచినా వనుమానించక - వి-చాలునీకిది మేలుగాదునన్నేలు పాలుమాలకను యీలాజేయుట లేలను నానుది జాలినొందనిక-వి- పొమ్ము యేలవయిరమ్ము మనవిగై కొమ్ము సొమ్ము నిచ్చిరామసుబ్బయ నేలెడు తమ్మికంటి పాదమ్ములసాక్షిగ-వి-

వ॥ ఓచక్రమా అక్రమంబుగానా వెంటబడి బాధింపుచున్నా వుకటకటా నన్నేమంటిని నీకంటేలననయాచక్రంబింకను దావుశేరం గనిభయంబుచే-

తోహార

త్వరగమనంబునన్నైకుంఠమునకుదరలి (శ్రీ)హరినిగాంచి - కరములుమోడ్చి మహాత్మానాపైగరుణయుంచుమేలెంచి-రా-

వ॥ ఈకరణిదూర్వాసుండును పల్కాలాలించి తనకుదెలిసితెలియనట్లుహరి యిట్లనియె

గీ॥ అయ్యనీకోపమునకు దేవాదిసురలు । మానవులుబయపడెదరు మానివర్య। అట్టివాడవు మెన్వరేమనిరి నిన్ను। దెల్పుమాయింకనా తోడదేటపడగ॥

వ॥ అపుడుదూర్వాసుండిట్లనియె

సీ॥ అయ్యనీవెఱుగని దెయ్యదిభేదయునెంజెప్పెదవినుమానా చేటులన్ని। యంబరీషుండనుయవనీశ్వరుడునన్ను. బిడుకరమ్మనిక త్రుతోడ ముందుగానమస్నానమునకంపిభుజియింపనదిగనానామదివలుకబూనిజటనుచెంచిమంత్రించిప య్యనవేయగా జక్రమేతెంచితత్సమయమందుజటనుహరియించిబెంచిపగజ. పదంచి । రాగనే వేగగధికడకేగనా త। దదియునాపనిగాదనవంతశివునికడకుబోయినవాపల్లగాదనంగ

కీర్తన- నాదనామక్రియరాగం- ఆదితాళ.-

నినుజేరినానురా నీనుదయజూడరా యనుమానమేలరా విను
మిక నామొర -ని- దాసులబ్రోచెడి దైవమువీవని వాసిగాగ్రితిగదా
లుసుగాసితి -ని- గొబ్బున శ్రీరామా సుబ్బయ్యనేలు మనమున
బ్బవ్రసీవంచునే నాశ్రయించగనేగ -విను-

వ॥ ఈలాదిహాలాహలంబుల మొరలిడుమునివుంగవుంగవిరమా
వల్లభుం డిట్లనియె

తోహర.

మునివరనాభక్తుని సీవిట్టువలె మోసము జేసినకతన । బహువి
ధకష్టంబులు సంప్రాప్తమయ్యె వేగమునన । రా

సీ॥ కానసికష్టములువాపగానునేను । బూనధర్మంబుగాను యాభూమి
పాలు।కడకుసివేగి మొరలిడ గరుణతోడ నిష్ణమన్నించు పొమ్మది
నిజమునమ్ము ।

అదియుంగాక మునివరా బిడ్డలునుశత్రువులు పోషించుచుండం
బున నేనునాభక్తులకేయుపద్రవంబు వచ్చినను నాకుగల్గిన బాధచెందం
బున తదీయోపద్రవంబులంబాపి వారిశత్రువుల నిర్మూలంబు జేయు
దుసీవుమునికోపిష్టివై నాభక్తునకపరాధంబు జేసితివి యుంకిస్వరాంశసం
భూతుండవును మునీశ్వరుండవుగా మదీయచక్రంబునిన్ను సీవరకుప్రా
ణంబులతో నుంచిన దియ్యది నేనుమాన్పుటకు నీలుండ దింతటనై
న నయ్యంబరీషుజేరి తేనిబ్రతికెదవుపొమ్మని వల్లెయనిదూర్వాసుండు.
విన్నునైన మొగంబుతో

తోహర

బయలుదేరి సర్వ్వరగమనంబున బాయుచుమదిలోపలనూ భయ
మున వెనుక తిరిగి చూచుచును పరితపించుచునుకొనెనూ-రా-

కీర్తన. చక్రవాకము రాగం- రూపకము

యేమిసేతు దైవమా నే నెవరి నేమనుదు కామన్నైరి విధియు వా
రియుగా వైరి రిగా -యే- ముందు భావి వెనుక చెప్ప మోస్త రౌనా గా-
పొందుగా నేనంబరీషు పొంత కేగగా - యే- భూమినీ(శ్రీ) కాకుమానురా
మనుబ్బ్రయ సేమ మొసగి యేలుచుండు రామభూవరా - యే-

వ॥ ఈలా దూర్వాసుండు [illegible] నిలచి
నచోటగాలు నిలువక బో యి పోయి అంబరీషుకడకుం జేరివాని పాదం
బులం బట్టుకొని యిట్లనియె

కీర్తన- హిందుస్తాని తోడి రాగం- చాపు తాళం

అం[illegible] -అం-
అమ [illegible] బ్రోవలేను [illegible] -అం- [illegible]
[illegible]
[illegible]

వ॥ అయ్యా భూపాలా హరిహరాదులు పాలికి గుగి వా[illegible]
వల్లగాదు పామ్మనిరి నీకన్న నన్ను బ్రోచువాని తెలుగాన

తోహర

కనిగానక నే జేసినతప్పులు కడుమన్నించియు నీమెడనూ । ననుక
డతేర్చుము రాజా నిన్నే నమ్మినాడ మనమున నూ- రా-

వ॥ ఇవ్విధంబున దూర్వాసుండిను నుడువులాలించి యంబరీ
షుంను శాంతః కరణకలవాడై

తోహర-

తాపసవర వేగంబుగ నా పాదంబుల పడు టికి సీవా పాపము
కేటికి గట్టుమని వ్భృగ్వుడమహానుభావా- రా-

వ॥ అనియా ప్రకారము గానంబరీషుండు దీనాలాపంబులతో

క్షమ్ముగ చేవినిపించుకొని తనమదియందిట్లనిచింతింపదొడంగె

సీ॥ ఆయ్యయోయిది యేమి యాశ్చర్యమరయగా హరిహరాదులు
శాపగ్రైరటంచు । నేతెంచితాపసుండే మందువారికినలవికానిది
నాకునలవియగునె। కాదనక్రొవ్వాగడిమెలో తావపురూపుమా
పగును యాపాపమెల్ల తవిలినాననమాతయు నరెంపగజేయుదై
నమూర్తి వేమిదలచినావొ । గీ॥ యేమిసేతునుయప్పుడు నేనెందు జొ
త్తుప్పై కితీపినబ్రహ్మహత్యపట్టుబడనుక్రిందగాదీయగోహత్యనొందనా
ను। యకటకట సామ్యంబునిజమాయెనరయవాకు॥

వ॥ అంబరీషుండివ్విధంబున జింతించుచు సుదర్శనంగూర్చియి
ట్లనియె

కీర్తన- నాటకురంజిరాగం- ఝంపతాళం

[illegible] స్త్రా [illegible]
[illegible] జయమువారిగా
మందపజనులపాలిటిపుణ్య [illegible] వాని మానసము [illegible] మొరలిడితి
-మ- సుచిరమ్ముగ రామసుబ్బయ్య నేలకుమారి చేతచుండెన నని
వేడుచుంటి -ను-

తోహర

భారతిలోకల సీతారాముని దాసుకనే వైలేని । పాపనుసేమ
బొంమునవగపట్లనెనతోముకాని -రా-

గీ॥ అంతజక్రంబుతనువీడియటగగాను । గాంచి మునివరుపాత్మలో
నెంచరాని సంతసంబందిభూపాలు చెంతజేరి। దీనతొనన్ను చిట్ల
నె భావములల

కీర్తన- హిందుస్తానిజంగ్లరాగం- ఆదితాళం

భూపాలక నీకోటిసజ్జనుల నేపట్లను నే నచ్చటగానుగు.-భూ-
ఘనుడవనుచునే గాంక చేసిన పనినీమదిలోపల నుంచకుమీక -భూ-పగ

వాడని మదిపంతమానియు దిగులెల్లను బోవగ జేసితిగద-భూ-రామ
సుబ్బాయను రక్షణజేసెడి రాముసముడవని ప్రస్తుతిజేసితి-భూ-

వ॥ అయ్యానసుధేశ్వరా పగవాడనని దిగనాడక నాదిగులు
బాపితివి నాయసంతసించి నికనీదయనుంచి సెలవొసంగి పంపు మేనే
గెదనన మాదిసముస ద్వాదశీయగుటచే నంబరీషుండిట్లనియె

క॥ అయ్యా ద్వాదశిపారణ ।చెయ్యనెనువేర్చి పామునసత్కృపతో విరా
రియ్యడనూకపోవను । దియ్యనియతిభంగమాను నీరసునాథా॥

వ॥ ఈపగిది భూపాలుండు మునివరుని గొనియాడుచు షడ్రస
సాన్నంబుల బరితృప్తుంగా జేసి పంపెగావహరిభక్తిపరాయణులైన
ద్ర్వతంబులాచరించు మహాత్ముల కెట్టియాపదలు లేశంబైనబాధలు
గలుగజేయనేరవని శుకుండు పరీక్షిన్మహారాజున కెరిఁగించె॥ జయ
ద్రమారమణ గోవిందో హరి ॥

క॥ యీచరితవిననవారికి। బ్రాచుర్యంబై నిసిరులు, పరమపదంబు।
దీచంచత్తేజంబులు। శ్రీచంద్రానధవునుకృపతో నొసగుꣳ॥

మంగళహారతి— సురటిరాగం— చాపుతాళం—

భూమిజహృత్కమల। ధామానన్నశనామా। మంగళం।జయమం॥
దాసదుఃఖాంభోధి। తరణపాతికిహరిణా। మంగళం॥
తాపసజనలోల। భూపమండితచాపా। మంగళం॥
రామసుబ్బయనేలు, రామామేఘశ్యామా। మంగళం॥

గద్య.

ఇది శ్రీరామచంద్రపాద పయోరుహార్పితచిత్తుండును ముప్ప
ళ్ళపురనివాసుండును షేక్ బాబుసాహేబు కుమారుం
డును సుకవిమిత్రుండునైన నబీసాకవికృతాంబరీ
షోపాఖ్యానహరికథ సర్వంబును

సంపూర్ణము.

శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు

10434